

Sygn. akt: KIO 5974/25

WYROK

Warszawa, dnia 2 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Luiza Łamejko

Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 30 grudnia 2025 r. przez wykonawcę Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni

w postępowaniu prowadzonym przez Gminę Miasta Sopotu

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy Eco Sopot Sp. z o.o.

z siedzibą w Sopocie

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie podniesionych w odwołaniu zarzutów oznaczonych nr 5 i 6 z uwagi na ich wycofanie przez wykonawcę Koma Usługi Komunalne

Sp. z o.o.,

2. Oddala odwołanie w zakresie zarzutu oznaczonego w odwołaniu nr 4 dotyczącego naruszenia przez Zamawiającego art. 18 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw.

z art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji przez uznanie, że Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. nie wykazała, że zastrzeżone informacje zasługują na utajnienie,

3. Uwzględnia odwołanie w pozostałym zakresie (zarzuty oznaczone w odwołaniu nr 1, 2 i 3) i nakazuje Gminie Miasta Sopotu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienie czynności odrzucenia oferty złożonej przez Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw. z art. 16 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Prawo zamówień publicznych, a także na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz dokonanie powtórnego badania i oceny ofert,

4. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. w 1/4 oraz Gminę Miasta Sopotu w 3/4 i:

4.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. tytułem wpisu od odwołania, kwotę 4 152 zł 00 gr (słownie: cztery tysiące sto pięćdziesiąt dwa złote zero groszy) poniesioną przez Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu na posiedzenie Izby oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Gminę Miasta Sopotu tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

4.2. zasądza od Gminy Miasta Sopotu na rzecz wykonawcy Koma Usługi Komunalne

Sp. z o.o. kwotę 2 088 zł 00 gr (słownie: dwa tysiące osiemdziesiąt osiem złotych zero groszy).

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 5974/25

Uzasadnienie

Gmina Miasto Sopot (dalej: „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia na odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych zmieszanych

i segregowanych z nieruchomości niezamieszkałych zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Sopotu.

Postępowanie to prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawy Pzp”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało

opublikowane

w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 3 października 2025 r. pod nr 649871-2025.

W dniu 30 grudnia 2025 r. wykonawca Koma Usługi Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni (dalej: „Odwołujący”) wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie wobec czynności i zaniechań Zamawiającego:

- 1) odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp w zw. art. 16 ustawy Pzp oraz w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – zdaniem Zamawiającego oferta Odwołującego została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji
- 2) odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp – zdaniem Zamawiającego oferta Odwołującego zawiera rażąco niską cenę i koszty w stosunku do przedmiotu zamówienia
- 3) odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp – zdaniem Zamawiającego treść oferty Odwołującego jest niezgodna z warunkami zamówienia
- 4) odtajnienia informacji zastrzeżonych przez Odwołującego, przedstawionych w wyjaśnieniach składanych w związku z art. 224 ustawy Pzp
- 5) negatywnej oceny oferty Odwołującego w zakresie możliwości uzyskania punktów w kryterium „aspekt środowiskowy” (Zgodnie z Rozdziałem XX pkt 2 ppkt 2 lit. a) oraz b) SWZ)
- 6) wyboru jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy ECO SOPOT Sp. z o.o.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1)art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp w zw. art. 16 ustawy Pzp oraz w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”) a także art. 106 ust. 1 w związku z art. 104 ust. 1 ustawy Pzp – przez uznanie, że Odwołujący dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na powołaniu się w postępowaniu na dysponowanie pojazdem elektrycznym dla pozor, bez woli rzeczywistego zaangażowania pojazdu w realizację zamówienia udzielanego
w postępowaniu, w sytuacji gdy Odwołujący posiada prawa do tego pojazdu i zamierza faktycznie zaangażować go do realizacji przedmiotowego zamówienia, a dodatkowo złożenie przedmiotowego środka dowodowego nie miało na celu potwierdzenia dysponowania przedmiotowym pojazdem na dzień składania ofert, ale spełniania wyznaczonych przez zamawiającego norm – pojazdu napędzanego elektrycznie.
- 2)art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp przez bezpodstawne uznanie, że Odwołujący nie wykazał, iż cena jego oferty nie jest rażąco niska w sytuacji, gdy Odwołujący przedstawił wiarygodne wyliczenia wraz z kalkulacją i dowodami na potwierdzenie najistotniejszych kosztów ponoszonych w ramach realizacji zamówienia, a tym samym zrealizował ciężący na nim obowiązek wykazania, że jego oferta nie jest rażąco niska.
- 3)art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez uznanie, że pojazd elektryczny, którego zaangażowanie do realizacji zamówienia zadeklarował Odwołujący jest obecnie wykorzystywany do realizacji innego zamówienia w odległości około 200 km od Zamawiającego co oznacza, że nie będzie parkowany na bazie magazynowo-transportowej wykonawcy, z której będzie realizowane zamówienie, co w konsekwencji prowadzi do tego, że wykonawca nie spełni wymogu z §8 ust. 3 projektowanych postanowień umownych (tj. warunków zamówienia) parkowania wszystkich pojazdów realizujących zamówienie na tejże bazie. Naruszenie tego przepisu polega na błędnym przyjęciu przez Zamawiającego, że obecne zaangażowanie pojazdu elektrycznego w realizację innej usługi oznacza, że w chwili przystąpienia do realizacji przedmiotowego zamówienia nadal będzie ją wykonywał i nie będzie parkowany na bazie przeznaczonej dla pojazdów realizujących zamówienie.
- 4)art. 18 ust. 3 ustawy Pzp w związku z art. 11 ust. 2 uznk przez błędne uznanie, że Odwołujący nie wykazał, że zastrzeżone informacje zasługują na utajnienie w świetle wymienionych w tych przepisach przesłanek, w sytuacji, gdy wyjaśnienia zawarte w dokumencie zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorstwa były kompletne i wykazywały spełnienie poszczególnych przesłanek warunkujących zastrzeżenie wskazanych informacji jako tajemnica przedsiębiorstwa,
- 5)art. 239 ustawy Pzp w związku z art. 16 ust. 1 ustawy Pzp a także 17 ust. 2 ustawy Pzp przez dokonanie negatywnej oceny oferty Odwołującego w zakresie możliwości uzyskania punktów w kryterium „aspekt

środowiskowy” (Zgodnie z Rozdziałem XX pkt 2 ppkt 2 lit. a) oraz b) SWZ), w sytuacji, gdy zamawiający odrzucił ofertę wykonawcy nie był uprawniony do dokonywania tejże oceny ale przede wszystkim ocena ta jest nieprawidłowa bowiem przedmiotowymi środkami dowodowi wykonawca miał wykazać spełnienie przez pojazdy, które zamierza skierować do realizacji zamówienia deklarowanych parametrów a nie dysponowanie nimi na dzień składania ofert,

6)art. 17 ust. 2 ustawy Pzp przez wybór oferty wykonawcy ECO SOPOT Sp. z o.o.
w sytuacji, gdy to oferta Odwołującego jest najkorzystniejsza w postępowaniu.

Odwołujący oświadczył, że zarzut nr 5 postawiony został z ostrożności, ponieważ Zamawiający dokonał oceny oferty Odwołującego, pomimo że jego oferta została odrzucona, zapowiadając jednocześnie, że Odwołujący nie uzyskałby punktów w pozacenowym kryterium oceny ofert. W tej sytuacji, aby uniknąć w dalszym toku postępowania zarzutu, że Odwołujący nie zaskarżył tej czynności (a w zasadzie zapowiedzi dokonania czynności) nieprzyznania punktów w kryterium pozacenowym, Odwołujący uznał, że należało postawić ten zarzut.

Odwołujący wniósł o:

- 1)rozpoznanie i uwzględnienie odwołania,
- 2)dopuszczenie dowodu z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu odwołania
- 3)nakazanie Zamawiającemu:
  - a)unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
  - b)unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego dokonanej na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp
  - c)unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego dokonanej na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp
  - d)unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego dokonanej na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp
  - e)dokonanie ponownej oceny i badania ofert a w ramach tego przyznanie Odwołującemu kryterium „aspekt środowiskowy” (Zgodnie z Rozdziałem XX pkt 2 ppkt 2 lit. a) oraz b) SWZ) maksymalnej liczby punktów
  - f)unieważnienia czynności odtajnienia wyjaśnień wykonawcy w części objętej zastrzeżeniem tajemnicy przedsiębiorstwa Odwołującego
- 4)obciążenie Zamawiającego w całości kosztami postępowania odwoławczego.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożył wykonawca Eco Sopot Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie.

Pismem z dnia 12 lutego 2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o jego oddalenie w całości.

W toku postępowania odwoławczego Odwołujący złożył oświadczenie, że wycofuje zarzuty oznaczone w odwołaniu nr 5 i 6.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego wskazanego w treści uzasadnienia, jak też po zapoznaniu się z oświadczeniami i stanowiskami stron i uczestnika postępowania złożonymi pisemnie oraz ustnie do protokołu w toku rozprawy zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła, że Odwołujący legitymuje się interesem we wniesieniu środka ochrony prawnej, o którym mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Zakres zarzutów, w sytuacji ich potwierdzenia się, wskazuje na pozbawienie Odwołującego możliwości uzyskania zamówienia i jego realizacji, narażając tym samym Odwołującego na poniesienie w tym zakresie wymiernej szkody.

Za zasadny Izba uznała zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp w zw. art. 16 ustawy Pzp oraz w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a także art. 106 ust. 1 w związku z art. 104 ust. 1 ustawy Pzp przez uznanie, że Odwołujący dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na powołaniu się w postępowaniu na dysponowanie pojazdem elektrycznym dla pozorów, bez woli rzeczywistego zaangażowania pojazdu w realizację zamówienia udzielanego w postępowaniu.

Izba ustaliła, że podstawą odrzucenia oferty Odwołującego było stwierdzenie przez Zamawiającego, że przedstawione przez Odwołującego oświadczenie o dysponowaniu pojazdem elektrycznym zostało złożone dla pozorów, bez woli rzeczywistego zaangażowania pojazdu w realizację zamówienia udzielanego w postępowaniu.

W ocenie Izby, wnioski, jakie powziął Zamawiający, są zbyt daleko idące i nie znajdują oparcia w dokumentach postępowania.

Dysponowanie pojazdem elektrycznym nie było wymogiem koniecznym w przedmiotowym postępowaniu, nie stanowiło warunku udziału w postępowaniu, a zostało ujęte przez Zamawiającego w kryterium oceny ofert. W Rozdziale XX pkt 2 lit. b SWZ Zamawiający ustanowił, że przyzna dodatkowe punkty za pojazd elektryczny, który wykonawcy skieruje do realizacji zamówienia, który będzie zasilany silnikiem elektrycznym, o ładowności minimum 8 ton, będzie miał zasięg min. 90 km bez ładowania z pełnym obciążeniem, oraz będzie przystosowany do ładowania prądem stałym i zmiennym. Zamawiający wskazał, że liczba punktów w tym kryterium wynosi 10 i zostanie przyznana w oparciu o deklarowany w formularzu ofertowym opis. Zamawiający zaznaczył, że „opis powinien pozwolić Zamawiającemu na ocenę oferty w sposób jednoznaczny i precyzyjny. Niejednoznaczne, niepełne lub nieprawidłowe wypełnienie dokumentów mających wykazać dysponowanie pojazdem elektrycznym, obciąża Wykonawcę”. Dokumenty zamówienia nie zawierają wzorów, jakie zobowiązany byłby wypełnić wykonawca w zakresie wykazania dysponowania pojazdem elektrycznym. Zamawiający nie wymagał też złożenia przez wykonawcę dodatkowych dokumentów na potwierdzenie deklaracji złożonej na formularzu ofertowym.

Odwołujący w formularzu ofertowym złożył oświadczenie:

„Deklaruję, iż zgodnie z kryterium nr 2 „aspekt środowiskowy” określonym w rozdziale XX ust. 2 pkt 2 SWZ przedmiotowe zamówienie będę realizował przy użyciu:

- a) pojazdów spełniających normę emisji spalin wg europejskich standardów emisji spalin (EURO 6) w liczbie 8 szt;
- b) pojazdu zasilanego silnikiem elektrycznym o ładowności 10,55 ton, zasięgu 90 km. Bez ładowania z pełnym obciążeniem, przystosowanym do ładowania prądem stałym lub zmiennym w liczbie 1 szt.,

Celem weryfikacji wskazanych powyżej pojazdów dołączam do oferty stosowne dokumenty potwierdzające niniejszą deklarację.”.

Jako przedmiotowy środek dowodowy, o którym mowa w Rozdziale XIII pkt 1 SWZ Odwołujący dołączył do oferty potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię dowodu rejestracyjnego nr 3355328 dla pojazdu elektrycznego Mercedes eActros 300 o numerze rejestracyjnym WW130TN. Zawarty w formularzu ofertowym opis, poparty dowodem rejestracyjnym, jest jednoznaczny. Kolejno, w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, Odwołujący złożył oświadczenie podmiotu wydierżawiającego pojazd potwierdzające fakt dzierżawy i jej koszty (pismo z dnia 8 grudnia 2025 r.), a także oświadczenie właściciela pojazdu potwierdzające warunki dzierżawy (pismo z dnia 15 grudnia 2025 r.). W toku postępowania odwoławczego Odwołujący na potwierdzenie najmu określonego pojazdu złożył umowę najmu z dnia 30 grudnia 2022 r. wraz z aneksami oraz oświadczenie ATF transport Sp. z o.o. z dnia 5 stycznia 2026 r. Ww. dokumenty potwierdzają, że wskazany przez Odwołującego w ofercie pojazd elektryczny został zadeklarowany w sposób uprawniony, nie jest to czynność pozorna.

Izba wzięła pod uwagę argumentację powołaną przez Zamawiającego o fikcyjnej praktyce udostępniania pojazdów elektrycznych na potrzeby ubiegania się o zamówienia publiczne. Jednak, w ocenie Izby, ustalona przez Zamawiającego okoliczność, że deklarowany pojazd jest obecnie używany przy realizacji innych zamówień czy nawet jest wskazywany

w ofertach do wykonywania innych zamówień jest oczywista i nie świadczy o pozorności oświadczenia Odwołującego. Niezasadne jest, zdaniem Izby, oczekiwanie, że pojazd zadeklarowany w przedmiotowym postępowaniu będzie biernie „oczekiwał” na wynik postępowania bez pewności co do jego kierunku. Takie postępowanie z pojazdem byłoby niewątpliwie nieefektywne z punktu widzenia dysponenta pojazdem.

Za zbyt daleko idący Izba uznała wniosek Zamawiającego, jaki Zamawiający wywiódł z okoliczności nieprzedłożenia Zamawiającemu umowy dzierżawy pojazdu. Odwołujący nie jest stroną tej umowy. Wobec braku żądania w SWZ złożenia dokumentów na potwierdzenie dysponowania pojazdem, żądanie złożenia umowy dzierżawy Izba uznała za wymóg nadmierny.

Podsumowując, w ocenie Izby, brak jest jednoznacznych podstaw do twierdzenia, że oświadczenie Odwołującego o dysponowaniu pojazdem elektrycznym jest pozorne. Izba miała na względzie, że odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp nie może zostać oparte jedynie na przypuszczeniach Zamawiającego. Zamawiający zobowiązany jest wykazać, że złożenie danej oferty nastąpiło niezgodnie z prawem lub dobrymi obyczajami, co w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło.

Na gruncie powołanych powyżej ustaleń, Izba uznała, że brak jest podstaw do stwierdzenia niezgodności oferty Odwołującego z warunkami zamówienia.

Zamawiający oparł odrzucenie oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp na ustaleniu, że

wskazany przez Odwołującego pojazd elektryczny „stanowi własność ATF TRANSPORT Sp. z o.o., który wykorzystuje go do realizacji zamówień

w gminach woj. zachodniopomorskiego w odległości ok. 200 km od Sopotu. Jest więc oczywiste, że pojazd ten nie będzie parkowany na terenie bazy magazynowo- transportowej wykonawcy KOMA”.

Wobec poczynionych przez Izbę w przedmiotowej sprawie ustaleń opisanych powyżej, Izba uznała, że brak jest podstaw do twierdzenia o pozorności zobowiązania Odwołującego. Brak jest jednoznacznych podstaw do przyjęcia, że obecne zaangażowanie pojazdu elektrycznego w realizację innej usługi oznacza, że w chwili przystąpienia do realizacji przedmiotowego zamówienia pojazd nadal będzie zaangażowany w jej wykonanie i nie będzie parkowany na bazie przeznaczonej dla pojazdów realizujących zamówienie. Ponadto, powołany przez Zamawiającego w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego §8 Wzoru Umowy stanowi o zobowiązaniu wykonawcy w toku realizacji zamówienia.

Rozpoznając przedmiotowy zarzut Izba miała na uwadze okoliczność, że aby można było mówić o niezgodności oferty z treścią dokumentów zamówienia, owa niezgodność musi być jednoznaczna i niewątpliwa. W przedmiotowej sprawie taka niezgodność nie zachodzi.

Wobec powyższego, Izba uwzględniła zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Potwierdził się także zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp przez uznanie, że Odwołujący nie wykazał, iż cena jego oferty nie jest rażąco niska.

Odwołujący trzykrotnie odpowiedział na wezwanie Zamawiającego do wyjaśnień – pisma z dnia 1 grudnia 2025 r., z dnia 9 grudnia 2025 r. oraz z dnia 17 grudnia 2025 r. wraz z załącznikami. W toku wyjaśnień Odwołujący przedstawił Zamawiającemu kalkulację kosztów w rozbiciu na poszczególne elementy zamówienia, podał informacje m.in. co do wymiaru zaangażowania poszczególnych pojazdów, kosztów dzierżawy, prognozowanej miesięcznej ilości zużycia paliwa, kosztu zakupu paliwa, kosztu wynagrodzenia pracowników, a także dane na temat dodatkowych kosztów i zakładanego ryzyka. Izba nie stwierdziła podstaw do ich kwestionowania. Szczegółowe odniesienie się do wymiaru kosztów nie jest możliwe z uwagi na ich zastrzeżenie przez wykonawcę jako tajemnicy przedsiębiorstwa. W ocenie Izby, wyjaśnienia złożone przez Odwołującego nie były gołosłowne. Oprócz przedstawionych kalkulacji i wyjaśnień co do sposobu, w jaki Odwołujący kalkulował cenę, Odwołujący przedstawił Zamawiającemu wiarygodne dowody w postaci dokumentów potwierdzających wszystkie kluczowe koszty, w tym koszt paliwa, dzierżawy pojazdów, wynagrodzeń.

W ocenie Izby, złożone wyjaśnienia wraz z dowodami wskazują na zaferowanie realnej ceny. Izba miała przy tym na uwadze, że cena zaferowana przez Odwołującego w nieznaczny sposób odbiega od ceny zaferowanej przez drugiego w rankingu wykonawców, co potwierdza jej rynkowy charakter.

Ponadto, Izba stoi na stanowisku, że celem procedury badania ceny pod kątem jej rażąco niskiego charakteru nie jest li tylko formalne sprostanie wymaganiom Zamawiającego, ale wyeliminowanie ofert zawierających wycenę na poziomie, który nie zabezpiecza prawidłowej realizacji zamówienia. Przepisy ustawy Pzp dotyczące wyjaśnienia wysokości oferowanych cen nie służą usuwaniu z postępowania wykonawców, którzy odpowiadają na wezwanie Zamawiającego, ale nie dopuszczeniu do podjęcia się wykonania zamówienia przez wykonawców oferujących cenę na poziomie nierealistycznym, niewiarygodnym z punktu widzenia aktualnej sytuacji rynkowej, ceny, za którą nie jest możliwe należyte wykonanie zamówienia. Z taką sytuacją nie mamy w przedmiotowym stanie faktycznym do czynienia.

Odwołujący przedstawił wiarygodne wyliczenia wraz z kalkulacją i dowodami na potwierdzenie najistotniejszych kosztów ponoszonych w ramach realizacji zamówienia, a tym samym zrealizował ciężący na nim obowiązek wykazania, że jego oferta nie jest rażąco niska.

Za niezasadny Izba uznała zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 18 ust. 3 ustawy Pzp w związku z art. 11 ust. 2 uznk przez błędne uznanie, że Odwołujący nie wykazał, że zastrzeżone informacje zasługują na utajnienie.

Na wstępie przypomnienia wymaga, że fundamentalną zasadą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest zasada jawności postępowania wyrażona wprost w art. 18 ust. 1 ustawy Pzp. Zamawiający może ograniczyć dostęp do informacji związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia tylko w przypadkach określonych w ustawie (art. 18 ust. 2 ustawy Pzp). Nie ulega wątpliwości, że wykładnia ww. przepisów powinna być dokonywana z uwzględnieniem zasad, do stosowania których zamawiający zobowiązany jest w toku całego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, tj. zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności (art. 16 ustawy Pzp). W świetle przywołanych powyżej zasad, wszelkie wyłączenia czy ograniczenia zasady jawności powinny być stosowane bardzo rygorystycznie.

W tym też duchu powinny być interpretowane wszelkie przepisy wprowadzające ograniczenia jawności postępowania i jako wyjątki od ogólnej zasady, powinny podlegać wykładni zawężającej, aby ich zastosowanie nie prowadziło do wyłączenia zasady jawności i przejrzystości postępowania czy zachowania tych zasad w szczątkowej, fasadowej postaci.

Zasadniczy wyjątek, jak ustanawia ustawa Pzp, pozwalający na odstępstwo od zasady jawności, przewidziany został w art. 18 ust. 3 ustawy Pzp, zgodnie z którym nie ujawnia się informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233), jeżeli wykonawca, wraz z przekazaniem takich informacji, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane oraz wykazał, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

Jak wynika z powołanego przepisu, na wykonawcę nałożono obowiązek wykazania zamawiającemu przesłanek zastrzeżenia informacji jako tajemnicy przedsiębiorstwa.

W konsekwencji, rolą zamawiającego w toku badania ofert jest ustalenie, czy wykonawca temu obowiązkowi sprostał udowadniając, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że sformułowanie użyte przez ustawodawcę, w którym akcentuje się obowiązek „wykazania” oznacza więcej aniżeli wyjaśnienie (uzasadnienie) przyczyn co do objęcia tajemnicą przedsiębiorstwa.

Definicja tajemnicy przedsiębiorstwa została sformułowana w art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Zgodnie z tym przepisem, przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.

Aby wykazać skuteczność zastrzeżenia informacji, wykonawca zobowiązany jest wykazać łączne wystąpienie następujących przesłanek definicji legalnej tajemnicy przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji:

1)informacja ma charakter techniczny, technologiczny, organizacyjny przedsiębiorstwa lub inny posiadający wartość gospodarczą,

2)jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie jest powszechnie znana osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie jest łatwo dostępna dla takich osób,

3)uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania jej w poufności.

W doktrynie wskazuje się, że ochronie na gruncie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji podlegają wyłącznie informacje, które odznaczają się „wartością gospodarczą”. Wartość tę należy omówić i wykazać w odniesieniu do każdej zastrzeganej informacji, nie zaś jedynie gołosłownie zapewnić, że zastrzegana informacja taką wartość posiada. Przyjmuje się, że wykazywana wartość gospodarcza musi być realna.

Po analizie uzasadnienia zastrzeżenia jako tajemnicy przedsiębiorstwa części wyjaśnień złożonych przez Odwołującego Izba stwierdziła, że wykonawca ten nie udźwignął ciężaru wykazania, że zastrzeżone informacje spełniają przesłanki pozwalające na tego rodzaju ochronę. W ocenie Izby, gdyby uznać, że istnieją podstawy do przyjęcia, że kalkulacja ceny i jej wyjaśnienia stanowią tajemnicę z uwagi na zagrożenie utraty przewagi danego wykonawcy w kolejnych postępowaniach, należałoby przyjąć, że każda kalkulacja ceny, którą przedstawia wykonawca oferujący cenę najkorzystniejszą, jest tajemnicą. To z kolei stałoby w sprzeczności z zasadą jawności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Wykonawca ubiegający się o zamówienia finansowane ze środków publicznych, z uwagi na powołane powyżej zasady postępowania, powinien godzić się na transparentność swoich działań w tym obszarze, o ile nie zaistnieją wyjątkowe, wykazane przez wykonawcę okoliczności. W przedmiotowej sprawie Odwołujący nie wykazał przesłanek do utrzymania zastrzeżenia informacji jako tajemnicy przedsiębiorstwa. Niezasadność zastrzeżenia potwierdza okoliczność ujawnienia części zastrzeżonych informacji przez samego Odwołującego w toku postępowania odwoławczego.

Izba umorzyła postępowanie w zakresie zarzutów dotyczących oceny oferty Odwołującego w kryterium oceny ofert „aspekt środowiskowy” oraz zarzutu dotyczącego wyboru oferty Eco Sopot Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej z uwagi na ich wycofanie przez Odwołującego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437, dalej jako „rozporządzenie”).

Izba obciążyła strony kosztami postępowania stosownie do przepisu § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, który stanowi, że w przypadku uwzględnienia odwołania przez Izbę w części, koszty ponoszą odwołujący i zamawiający. W takiej sytuacji Izba rozdziela wpis oraz koszty, o których mowa w § 5 pkt 2 rozporządzenia stosunkowo, zasądzając odpowiednio od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę, której wysokość ustali, obliczając proporcję liczby zarzutów przedstawionych w odwołaniu, które Izba uwzględniła do liczby zarzutów, których Izba nie uwzględniła (§7 ust. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia).

W świetle powyższych regulacji, z uwagi na potwierdzenie się trzech z czterech rozpoznawanych zarzutów, Izba obciążyła kosztami postępowania odwoławczego Zamawiającego w $\frac{3}{4}$ oraz Odwołującego w $\frac{1}{4}$.

Przewodnicząca:.....